

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2019/75/919

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te [woonplaats], gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de School of Business and Economics, verweerster, om appellante een bindend negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft bij ongedateerd schrijven beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 augustus 2019. Het beroepschrift is op 30 augustus 2019 en daarmee tijdig ontvangen, maar was niet volledig. Op 30 augustus 2019 is appellante verzocht voor 10 september 2019 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 9 september 2019 voldoet appellante hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 september 2019 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante tijdig uitgenodigd, maar appellante antwoordt niet. Pas op 15 oktober 2019 vindt het gesprek plaats. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen. Verweerster heeft vervolgens op 20 november 2019 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld in een zitting van het College op 10 december 2019. Met instemming van verweerster wordt de zitting als gevolg van bijzondere omstandigheden buiten aanwezigheid van het derde lid van het College van Beroep voor de Examens gehouden. Dat lid, mevrouw dr. M. de Cock, zal na afloop van de zitting wel deelnemen aan de besluitvorming van het College over de uitspraak inzake het ingestelde beroep.

Appellante is niet verschenen, hoewel zij deugdelijk was opgeroepen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mr. drs. J.J.M. Welling en mevrouw S.P. van Raat MA, beiden secretaris van de BSA-commissie. Verweerster heeft haar standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante volgt de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie. Zij heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellante dat psychische problemen haar verhinderden optimaal te studeren. Dezelfde situatie deed zich voor in het studiejaar 2017-2018. Appellante heeft toen verzocht nog geen studieadvies uit te brengen. Dit uitstel is haar verleend tot het einde van het daaropvolgende studiejaar. Dat besluit is op 26 oktober 2018 genomen. Appellante kon haar studie met ingang van november 2018

vervolgen. Zij verwachtte daarom tot november 2019 de gelegenheid te krijgen om alsnog aan de BSA-norm te voldoen.

Appellante wijst er voorts op dat de opleiding sinds september 2019 in het Engels wordt verzorgd. Ook zijn er regels van toepassing die afwijken van die in het voorgaande studiejaar. Veel vakken worden in dit nieuwe studiejaar afgesloten met een tentamen en een opdracht die beide meetellen voor het eindcijfer. Dit zijn verzwarende factoren voor appellante.

Omdat appellante pas in november haar opleiding kon voortzetten, heeft zij niet kunnen deelnemen aan de opdrachten die werden uitgevoerd in september en oktober. Haar eindcijfers voor deze vakken hingen dan ook alleen af van de cijfers voor de tentamens, hetgeen tot stress leidde bij appellante. De tentamens zijn niet met zo'n hoog cijfer behaald dat zij de vakken succesvol wist af te ronden. Appellante verzoekt daarom uitstel van het studieadvies met een half jaar, zodat zij alsnog aan de eisen van de eerste twee periodes kan voldoen.

Verweerster heeft appellante 15 juni 2019 op de hoogte gesteld van het voorgenomen besluit een negatief studieadvies toe te kennen als ze niet kan aantonen dat de zwaarwegende persoonlijke omstandigheden haar studievoortgang hebben belemmerd. Appellante reageert daar niet op. Appellante tekent echter wel beroep aan als het besluit om haar een negatief studieadvies toe te kennen eenmaal is genomen. Tijdens de daaropvolgende zitting om een minnelijke schikking te bereiken heeft appellante wederom een beroep gedaan op psychische omstandigheden. Daarvoor heeft zij echter nog steeds geen bewijzen overgelegd. In het voorgaande studiejaar is verweerster coulant geweest, mede omdat appellante in een isolement was geraakt als gevolg van een sanctie. De sanctie was haar opgelegd, omdat zij plagiaat had gepleegd. Na de hoorzitting heeft appellante nog enkele stukken aangeleverd die als bewijs voor haar psychische problemen moesten dienen. Deze bestaan uit een verwijfsbrief van de huisarts (oktober 2019) en berichten van de GGZ-instelling Prezens (2015). Deze stukken zijn door verweerster als onvoldoende gekwalificeerd om als bewijs te kunnen dienen voor de huidige psychische problemen van appellante. Het materiaal is eveneens onvoldoende als bewijs voor het door appellante gestelde causaal verband tussen de omstandigheden en de studieresultaten.

De bewijsstukken zijn onvoldoende overtuigend om de hardheidsclausule toe te passen. Verweerster is zich ervan bewust dat appellante niet eerder dan in november 2018 aan het studiejaar kon deelnemen. Appellante blijkt echter in het overige deel van het studiejaar niet meer dan twee vakken (12 EC) te hebben afgerond. Verweerster concludeert dan ook dat appellante na twee jaar studie niet meer dan 30 van het minimaal vereiste aantal van 42 studiepunten heeft behaald. Zij heeft evenmin aan de kwalitatieve eis – dat het vak Quantitative Research Methods I is behaald – voldaan. Daarmee voldoet appellante niet aan de eisen voor een positief studieadvies.

III. Verloop der zitting

Verweerster licht toe dat de communicatie met appellante moeizaam is verlopen. Daardoor kon pas midden oktober een poging tot minnelijke schikking worden ondernomen.

Aan het eind van het studiejaar 2017-2018 is ook al door verweerster vastgesteld dat appellante niet aan de eisen voor een positief advies voldeed. In dat studiejaar haalde ze 18 EC. Verweerster heeft toen reden gezien om de hardheidsclausule toe te passen, hoewel appellante geen bewijsstukken van haar ziekte had overgelegd.

Appellante heeft in het studiejaar 2018-2019 12 EC behaald en verklaart dit opnieuw met een beroep op haar persoonlijke omstandigheden. Doordat verweerster pas in oktober een besluit kon nemen, was het voor appellante al niet meer mogelijk om aan de kwalitatieve eis te voldoen. Daarvoor had zij moeten deelnemen aan een tentamen uit de eerste periode. Met dit gevolg heeft verweerster echter rekening gehouden bij het nemen van het bestreden besluit.

Ondanks herhaaldelijk aandringen door verweerster heeft appellante ook aan het einde van het studiejaar 2018-2019 geen afdoende bewijsstukken geleverd met betrekking tot haar persoonlijke omstandigheden.

De aangeleverde stukken dateren van enkele jaren geleden óf bevatten niet de benodigde informatie.

Verweerster ziet geen reden om opnieuw de hardheidsclausule toe te passen, te meer daar appellante vanaf november 2018 nog voldoende studiepunten had kunnen halen om aan de minimum eis van 42 EC te voldoen.

Desgevraagd licht verweerster toe dat appellante beschuldigd is van het plegen van plagiaat bij het vak Programming for Economists. Bij dit vak wordt grootschalig gekopieerd door studenten. Appellante heeft hiervoor een waarschuwing gekregen. Verweerster erkent dat een oordeel over het plagiaat te lang op zich heeft laten wachten. Daardoor raakte appellante in een isolement.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Whw) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of aan het eind van een volgend studiejaar in geval van persoonlijke omstandigheden, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling Whw is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling Whw, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

In dat besluit van 26 oktober 2018 is door verweerster nadrukkelijk vermeld dat appellante haar opleiding kan voortzetten tot het eind van het lopende studiejaar, dat wil zeggen het studiejaar 2018-2019. Dat studiejaar eindigde op 31 augustus 2019.

Aan de hand van het overzicht van de tot dusverre behaalde studieresultaten en de nog openstaande verplichtingen van appellante stelt het College vast dat appellante in het studiejaar 2018-2019 – te rekenen vanaf 1 november 2018 – de gelegenheid heeft gehad in elk geval 30 EC te behalen. Daarvan heeft appellante er slechts 12 behaald. Het College stelt met verweerster vast dat appellante daarmee niet heeft voldaan aan de vereisten voor een bindend studieadvies.

Voorts overweegt het College dat een causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden van appellante en haar studieresultaten niet vastgesteld kon worden door het ontbreken van afdoende overtuigende bewijsstukken. Naar het oordeel van het College van Beroep heeft verweerster dan ook in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 17 december 2019, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof dr. J.J. Beishuizen en mevrouw dr. M. de Cock, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examen kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 47,-.